

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ
УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

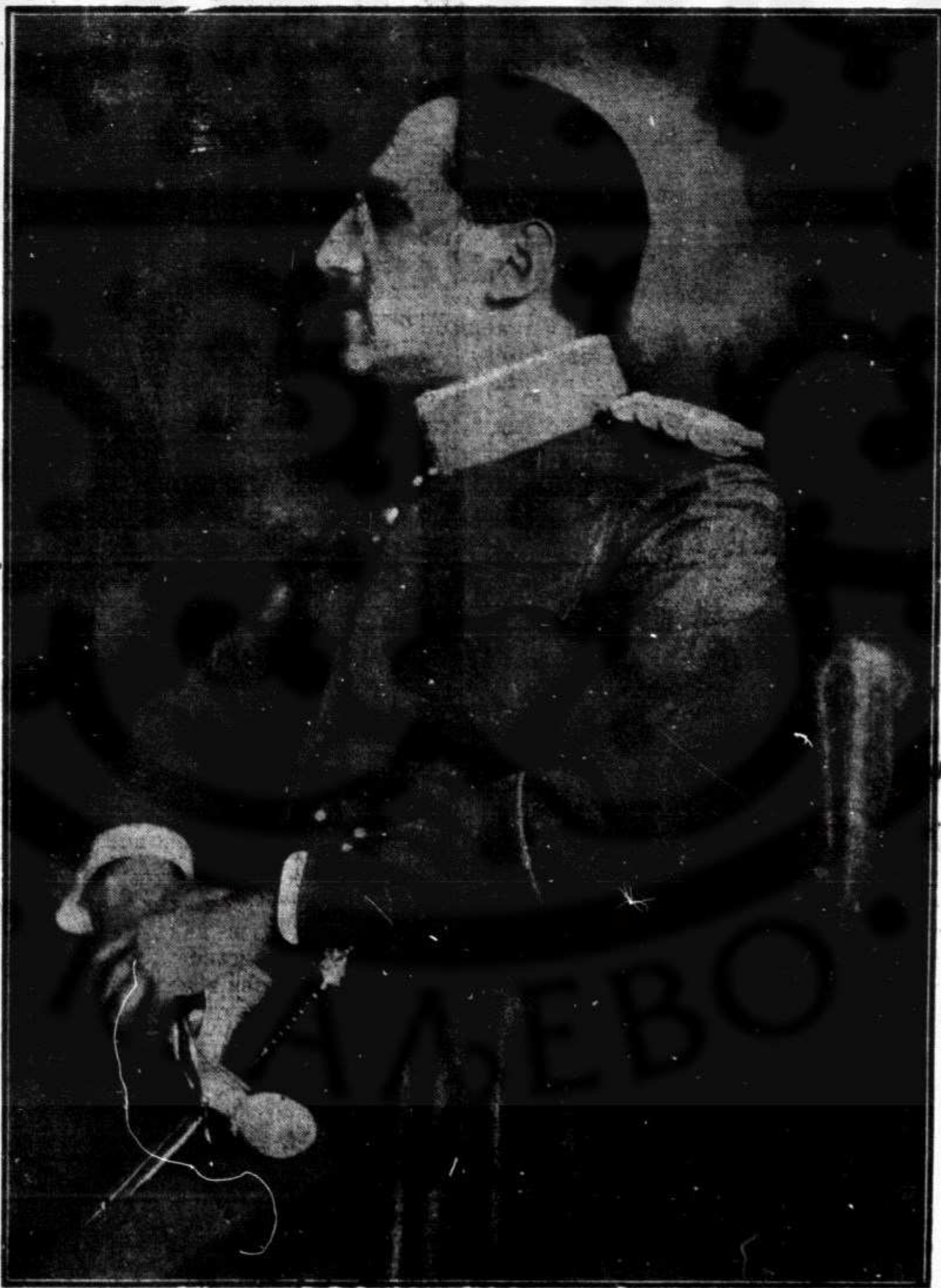
Година I Број 12.	ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ	КРАЉЕВО 30 новембра 1933 г.	Уредништво и администрација Цара Лазара 36 РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ	Издази сваког Четвртка
----------------------	---	--------------------------------	---	---------------------------

ПРВИ ДЕЦЕМБАР-ДАН НАРОДНОГ УЈЕДИЊЕЊА

Срушио се уклето поредак ствари који је наш народ, пред столеће, био расцепио на неколико државних творевина слободних и заробљених. Нестало је ропства. Сад се сви ми Југословени грејемо на сунцу слободе. Нестало је аксиома по којима је наш народ уместо да све своје, силе посвети мираом делу стварања културних добара које има да унесе у општу заједницу цивилизације, имао да се бори за остварење најпримарнијих права људских од туђина, у многим крајевима нашим чак и сам свој национални одстанак који му је непријатељ оспоравао. Но све то спада у прошлост од краја 1918 год.

Све је то избрисано из нашега живота од оних срећних дана кад смо опознати последњим јесењим зрацима сунца, одушевљени што су попуцале споне ропства, клицали нашим Ослободиоцима. Бујица необузданог одушевљења захватила је била све и старо и младо и здраво и болесно и она је незауставно рушила и кидала све старе стеге, старе оквире и старе везе. Јарма је нестало и сад смо слободни у великој и моћној Југославији. Први децембар 1918 год. донео нам је нашу златну слободу, раскинуо је ланце клетог ропства и потпуно уништио столетног непријатеља. То је био дан славе, дан мира, дан спаса, дан нашега Уједињења.

Пре петнајест год идеја Уједињења Јужних Словена прогутала је многе жртве. Лешеве тих знаних и незнаних јунака до данас постали су бели костури расути по брдима и долинама, по дубинама мора, по целој Европи. И ми живи, које идеја Уједињења није прогутала, имаћемо осећај да сени јунак трепере негде горе високо, по белим стазама вечности, дирнути нашим обожавањем и признањем њихових нечувених напора. Цела једна нација имаће

Н. В. Краљ Александар I.

погледе приковане за беле мошти и белу вечност. Та идеја уједињења почела се остваривати 1804 год. у селачкој Шумадији љупка и ведра, као што је био диван и ведар

дух оних смелих горштака. Само она тада није имала велики сјај, који би блеснуо и преко граница маленог Београдског пашалука И. кад су клонули духови, сажежени

њоме умирали ћутке, њихова смрт није била мученичка у очима бедне раје од Црног мора до Тимока, нити се коснула срца Аустројске Крајине, која је онда била животињска

ергела где се деца рађаху само за војску „пресветлог цара“ Уздаси мученика. Идеја са Београдске тврђаве нису далеко допирали, мисао уједињења била је тек у повоју. Па ипак, Идеја Уједињења напредавала је лагано али стално. Из пепела и уздаха мученика она је васкрснела светлике, стварала је прваче политичке матице и у њих потапала многе политичке великани и многе крунисане главе. рушила је престола разјављала је многе непријатељске државе и збрисала две надувене царевине. За све то време, та идеја имала је више мученика од првобитног хришћанства, а недавно цео један народ, читаве три године, проживео је своју Националну Голготу, страшнију од оне Христове. Очеличена и окупана океаном болова Нација је убрзо васкрсла са те своје Голготе светла и чиста. Векови црног, туђинског ропства и ако разупињаху најбољу децу словенског југа, ипак не збрисаше тропицу брну с географске карте, ни са страница историје.

Срби под турским, Хрвати и Словенци под аустро — мађарским ропством издихаху али не издахнуше гнијаху али не изгинуше, умираху али не умреше. Југословенски војник постао је идол потлачених, нада и вера заробљених, подјармљених и окованих. Он је Символ Победе и Слободе. И он се као оно пред преко сто година под Карађорђем опет ставио на нови лет под вођством Карађорђевог потомка Петра Великог Ослободиоца, да повали вешала, разори тамнице, ишћупа коце, а вапаје и уздихаје претвори у весеље маршеве, бојне песме и одушевљене клицаје Њему, Војнику, Њему Ослободиоцу Њему Спасиоцу, Њему, Чеду Духа Карађорђевог, Њему Хероју.

ОДНОС ДРУШТВЕНИХ КЛАСА

Друштвене су класа директна последица поделе рада међу људима, а овај је опет директна последица: више свести, повећаног броја животних потреба, веће друштвене ухармонираности и боље рационализације посла.

Мих. Трифуновић Цуков, уиен.

Величина извесне друштвене класе зависи од већег броја различитих узрока, међу којима су најважнији: разноврсност и количина животних и друштвених потреба, начин њихове израде и рационализација рада. Што је већа или мања број потреба по разноврсности, то је већа или мања потреба и у броју радних руку, а што одређује већи или мањи обим извесне друштвене класе. Што је већа или мања количина потреба, које треба израђивати, у толико је већа или мања потреба и у броју радника за израду, што опет повећава или смањује бројност извесне класе. Уколико је савршенији начин израде, у толико је мање потребно радника, па да потреба у продукцији буде задовољена. У колико је боља рационализација посла, у толико се утврђени број потреба израђује са мањом количином радне снаге.

По овом видимо, да су друштвене класе израз потребе за поделом рада, и израз хармоније људског друштвеног живота, пошто без хармоније у друштву не може бити ни друштвеног живота, ни поделе рада, ни друштвених класа. Јер, ако би смо претпоставили једног културног човека самог, без живота у заједници, онда би он морао познавати послове свију људских класа, да би могао задовољити све своје уобичајне потребе. Али како је то немогуће замислити, то би усамљеност човека у таквим приликама повлачила за собом и лишавање истог највећег дела његових физичких а за тим готово свих душевних и умних потреба.

По томе видимо, да су све друштвене класе у једној тесној

и неразводној вези и узајамном дејству, и да су оне једна другој врло нужне. Јер, друштвене класе у најширем смислу те речи, не могу једна без друге, зависне су једна од друге, допуњују се једна с другим, и тек све скупа чине једну целину, која одговара свима потребама људи и целог човечанства.

Па када се људске класе у тако чврстој узајамној вези једна с другом, и када оне тек у својој укупности задовољавају све људске потребе, онда зар још таква класних неспоразума у људском друштву не би био и случај где се кидају и везе у једну целину, а потреба, и зар такви неспоразум не би био узрок друштвене несамољубивости у заједничком иттору, да друштво себи прибави све оно што му је потребно, и што омогућава један угодан и пристојан живот? Н сваки начин, да су појаве класних неспоразума знак друштвене слабости и почетак незгода које се карактеришу умањаванем корисне акције у раду и неутралисањем појединачних снага у друштвеном напору. Другим речима: смањујући степен друштвене хармоније умањујемо и укордираност сопствених снага и неутралишемо наше напоре услед супротних дејстава. И борба међу класама одвела би нас извесно друштвеном расулу и немогућности ма каквог удруживања у циљу заједничког живота.

Из ових разлога ми не можемо бити убеђени у оне користи о којима се радо говори, и које могу бити добре последице међу-класних неспоразума па чак и тада, када ти неспоразуми добију изглед класне нетрпљивости и међу-класних борби. Људска свест, која је створила и омогућила друштвени живот међу људима, мислимо, да неће бити ништа мање мудра, ни у случајевима класних неспоразума, и да ће она и тада умети наћи излаза да часно изађе из кризе не морајући газити и у њене највеће дубице. Људске масе, истина, живе својим осећајним животом, те је тешко претпоставити код њих толику свест и толику мудрост, да би их оне могле упућивати на њихове праве потребе и праве користи. Али зато, они, који воде људске масе, за које се с правом претпоставља, пошто су вођи, да имају довољно и увиђавности и мудрости, морају са својим суграђанима избегавати клизава места и међусобне борбе, које као што се зна стварају пустош и очајање, а само једну корист — горко кајање и рђаво искуство.

Мих. Трифуновић Цуков, уиен.

ИБАРСКА КЛИСУРА

Месец стоји високо на небу, онкољен хиљадама сјајних звездица, које неуморно трепте, као да хоће последњи пут да нам махну руком, и кликну срећан пут. У тој чаробној светлости,

гордо се у небо диже Звечан, чије зидине само што се не сруше али он виче: „Небој се Југословене, снажан сам ја“.

Ибар шуми, и својим шумом прича приче о јунацима српским

јер је он једини остатак старе српске славе. То је место што стоји упоредо са Косовом и Кајмакчаланом. То је оно што дубоко засеца листове историје. То је оно што пара Југословенско срце, и оно што је Југословен желео да освети, да освети гробове дедова својих, који су овде смрт нашли, и које је Ибар закопао. Ибар прича њихове снове, а они су своје јуначке животе завршавали са именом отаџбине, њихове снове поверава Ибар сваком Југословену, а ти су снови остварени, јер се над уједињеном Југославијом поносно вије Оро слободе. Али онај доњи део ћути. То је Ситница, коју је стид да на површину изађе, јер је она још мало крвава, крвава од оног страшног косовског пораза.

А оне тамне шуме и крши горе, на врху Копаоника, које на својим кршним грудима поносно носе имена оних који су смрт тамо нашли, у грудима наше мајке, отаџбине, бранећи онда млада крила југословенског орла, који је под својим, сада снажним крилама окупио уједињену браћу. Те шуме као да хоће сваког Србина, још једном,

да привуку, јер су у њима остали још само гробови, хајдуковања српског. Оне су сада немоћне, али су опет поносне, јер својим врховима, на којима је сахрањен бар по један јуначки син, деру небеса.

Па ко ће да заборави све оне јуначке синове, хероје српске, чије је име закопано, на сваком врху, или под зидинама Јерининога града? Сва су та имена написана на грудима орла слободе, који сад несметано лети широм целог света, показујући сваком пуне, исписане груди херојима и натопљене крвљу оних, који су га бранили. Слобода није само бедем од костију Југословенских, на граници Југославије, већ јасна звезда, која осветљава пут, којим Југословени треба да иду.

Идимо стазом слободе, која води кроз клисуре Ибра и врхове Копаоника, по Југословенским костима јер је она на њима сазирана, на југословенским синовима, који су успели да, на грудима своје кршне мајке сачувају орла слободе, који је под крилима својим сачувао Југословенство.

Стојановић Ж.внн
IV раз. гл.а.

Напад из ваздуха и како ћемо се у том случају заштитити.

Бојне отрове према њиховим физиолошком дејству можемо наделити на четири групе:

I Отровни, II Сузавци, III Кијавци и VI Мехуровци.

Свака од поменутих група има у главном две врсте бојних отрова: тако звани нешостојани. Дејство првих отрова после експлозије траје кратко време — неколико минута, сат или два сата. Отровно дејство пак постојаних отрова траје после експлозије неколико дана — десет, четрнаест дана а код повољних атмосферских прилика и више од 15 дана.

Као бојни отров прве групе треба споменути Фосген.

Фосген је чак али се лако већ при 8°C претвара у течност. Он је јако отрован, његова отровна моћ десет пута већа него хлора. Од интереса је једна особина овог бојног отрова, а то је његова подмуклост. При слабијој концентрацији човек може слободно удисати фосген непримећујући његов утицај нити какве неугодности. Тек после 9—10 часова почне да се примећује дејство удисаног фосгена.

Болест се развија врло брзо. Плућа почињу да се цуне течност, настаје оток плућа услед чега болесник може да удише све мању и мању количину ваздуха те се најзад и угуши.

Физичка напрезања и кретање болесника јако убрзавају и поостравају болест; зато чим буде опажено тровање фосгеном болесник мора бити одмах смештен у кревет и њему се забрањује ма и најмањи покрет.

Способност фосгена к реакцијама није велика стога је заштита против њега много тежа; ипак је руским хемичарима пошло за руком да пронађу одлично средство одбране против фосгена:

— тако звани уратропин. Истих је био испитан у маскама и показао одличне резултате.

Други и нарочито маркантан бојни отров I групе је венсенит.

Још у самом почетку истраживања бојних отрова француски хемичари су обратили велику пажњу на циановодоничну киселину. Али је услед мале густине паре овог хемијског једињења, примена њега као бојног отрова јако била отежана. Пара циановодоничне киселине сувише се брзо растура пењући се у вис.

После читавог нива проба састављена је смеша циановодоничне киселине са тетрахлоридом. Ова смеша добила је назив „венсенит“.

Главна особина венсенита је та, што је његово дејство тренутно. Услед парализе нервних центара смрт настаје без икаквих претходних мучења, сасвим неприметно и скоро моментано после удисаја гаса.

Венсенит је био употребљен у светском рату против Немаца и изазвао право запрепашћење. Док су сви дотадањи бојни отрови били постепеног, релативно лаганог дејства, венсенит је убијао моментано. Његово тренутно смртоносно дејство изазивало је панику код немачких војника.

Командант 9 немачка корпуса јављао је: „Непријатељ примећује хемијско средство које моментано убија. Дејство новог гаса толико је тренутно да је немогуће успети чак и извадити маску“.

II група бојних отрова тако звани сузавци је једна од највећих група по броју различитих бојних отрова.

(Наставиће се) Б. Р.

ДР. ОБРЕН ЈОВИЋ:

ИЗ МЕДИЦИНЕ

ИСХРАНА ЗДРАВОГ ОДОЈЧЕТА

Природа је све најлепше уле-сила и оном беспомоћном новорођенчету дала извесне нагоне који га бар донекле штите од пропасти. Треба само помоћи природу а то је велика вештина. Кад дете треба да добије зубе оно глође пестницу или прстиће. Не разумемо зашто му онда купити корен од љубичице кад дете има пестницу и прстиће а зуби неће пре изаћи него што је то могуће. Боље је детету у 8 месецу дати од средине очишћену корицу хлеба да глође; на тај начин очвршава десни и учи се на тврде предмете. Цивилизација је дала са собом многе непотребне а често и штетне ствари.

Рекли смо да је најбољи начин исхране дојење. Из горе изложене шеме лако је увидети да је тежња и код дојења да се што пре пређе на давање хране — то јест на мешовиту исхрану. Овај се начин исхране само квантитативно разликује од мешовите исхране из нужде, то јест од другог начина исхране где се дохрањивање врши зато, што мајка нема довољно млека. Опет напомињемо да пре три месеца не треба дохрањивати. И у овом другом начину исхране поступа се по горњој шеми само што одојче добије мање оброка у виду сиса а више у виду разблаженог млека, кашнице на млеку, кашнице од поврха, кашнице од воћа. Треба увек дати прво сису а затим разблажено млеко и друго према добу старости у противном одојчад се наваде на лако дојење из цуле нарочито ако је отвор велики па сама напусти сису. И у овом случају одојчету остаје осигурана сиса у случају потребе, те овај начин исхране ако се пажљиво поступи не изостаје много од првога. Како ћемо приметити да дете нема довољно да доји? Ако дете не напредује што се мерењем утврђује. Али свако не може да набави децу вагу! Ипак може пажљива мајка приметити да јој дете не напредује, да јој плаче одмах после дојења. Даљи је знак ако дете пати од затвора а често пута достоји и пролив који се ничим не да сузбити до прихрањивањем.

Свака мајка може да доји ако хоће сем ако не постоји каква анатомски условљена сметња на сиси или у устима детета. Најбољи час за довољно лучење млека је надражај, који изазива дете дојењем. Даље треба знати да млеко надолази после два и више дана што је индивидуално. Овде најенергичније морамо протестовати против обичаја да се породилци даје алкохол из страха како она не сме да пије воду. Често пута је алкохол узрок да породилци доцније нема млека. Што се тиче исхране дојиље она треба да једе као и обично све још за пола више да би имала довољно млека и одржала тежину своју (шик). Заблуда је да дојиља треба да пије што више крављег млека да би сама имала више млека, истина је, да виша млека има дојиља ако употребљава течну храну па ма то не било млеко.

Трећи и најгори начин исхране је вештачко храњење. Код овога храњења мора се поступити врло опрезно пошто се лако догађају

поремећаји пробавних органа а отпорност је врло мала. И овде треба задржати 6 до 7 оброка за првих 3 месеца са разликом од 3 сата. Није важно да ли је крвава млдачна или иста стално већ да ли је газда исти пошто од њега зависи оће ли млеко ређе или гушће. Кад краве пасу млеко је само по себи ређе те га треба мање разблаживати.

За првих 3 месеца дете би добило на следећи начин разблажено кравље млеко: 50 грама млека са кога није скинут кајмак, 50 грама воде и 8,5 грама шећера — дакле мешају се млеко и шећерна вода у којој има 17% шећера на једнаке делове. Овако разблажено млеко по својој топлотној вредности одговара потпуно млеку жене али се по хигијенском саставу знатно разликује. Увек пре храњења саставити прокувано млеко и прокувану шећерну воду и загрејати на топлоту тела. Топлоту не пробати прстом већ приношењем суда уз образ или сипањем на руку. Првих месеца давати млеко из нарочито градуираних флашица, доцније хранити кашиком или појити. Флашицу одмах опрати нарочито углове а бар једном у 24 часа искувати.

Према Пирке-у вештачки храњено дете треба да добије првих три месеца у 24 часа полуразблаженог млека 540 грама, што значи 270 гр. млека, 270 грама воде и 45 грама шећера. Шећер увек у коцкама употребљавати пошто је чистији а практично се рачуна да једна коцка износи 5 грама. Ову количину треба расподелити на 6 оброка што чини 90 грама на оброк. Ако дете што остави просути а ако би дете хтело још додати 10 — 20 грама али опрезно и постепено. Између 3 — 6 месеца дете би добило 6 оброка са по 110 грама тако разблаженга млека, где се узимају 2 дела млека један део шећерне воде са 17% шећера. На пример за један оброк 75 грама млека, 35 грама воде и 6 грама шећера. Сем тога и код вештачко храњења детета треба заменити поједине оброке млека кашиком и другим као што је то у горњој шеми наведено. Од 6 месеца па до краја године дете би добило 6 оброка од по 130 грама разблаженог млека (2/3 млека и 1/3 шећерне воде) при чему треба поједине оброке млека заменити кашиком на млеку, кашиком од поврха, кашиком од воћа и бишкотима као што је то у шеми предвиђено. Морамо напоменути да вештачки храњењем детету прети опасност од тако званих авитаминозних оболења пошто увек добија денатурисану храну. Зато треба вештачки храњеној деци давати зашећерени сок од лимуна и поморанџе (10 — 20 грама) а зими сваког дана по 1 кафену кашичку риблигг зејтина. Сок од воћа треба давати и деци на сиси. Немогуће је у једном оваквом чланку споменути све евентуалности али ћемо бити веома задовољни ако се бар мали број мајки заинтересује и овај чланак прочита пошто смо убеђени да ће им то само користити.

— Свршетак: —

Користи од семена тикава и лана

Код нас у границама предратне Србије сељаци у опште и не обраћају пажњу на семе од тикава као и на ланено семе и не поклањају му никакву пажњу, нити га цене.

Нарочито не цене сељаци семе од тикава и просто га упропа-

шавају. — бацају, не слутећи да им баш оно може бити један леп извор прихода. Изузев предратне Србије, области у којој се готово највише сеју тикве, бундеве и лан, у свима другим крајевима обрађена је пажња и једном и другом семену и оно

се чува, скупља и извози.

Из јужне Србије извози се око 20 вагона семена годишње, из Босне 12 вагона, из Хрватске и Словеније око 200 вагона, а укупно узевши, према прорачуну хрватске творнице уља у Загребу, рачуна се да се у нашој земљи скупи до 300 вагона семена од тикава и бундева (дулека).

Семе из јужне Србије извози се у иностранство и то по цени од 4 до 5 д килограм па и више

У неким крајевима наше државе сами сељаци из тиквиног семена на примитиван начин праве уље (зејтин) за своју употребу. Семе од тикава и бундева највише се продаје нашим домаћим фабрикама, којих имамо три и то: Хрватска творница уља у Заг., фаб. г. Карла Чернеја у Фраму-Мариб., и фаб. уља Медиа и Цанкл у Љубљани. Те три фабрике израђују годишње просечно 55-60 вагона уља (зејтина).

Поред тога извезе се непрерађеног семена од бундева у иностранство преко пола милиона килограма. Највише се извози у Италију, а затим у Грчку, где лечено служи за јело. — Као што видимо у свима крајевима

наше државе, изузев у границама предратне Србије, поклања се лепа пажња семену од тикава и бундева од кога сељаци имају лепе користи. Зато би требало одмах приступати организовању скупљања семена од тикава и код нас и тиме пружити један нов приход нашем сељаку од онога, од кога је баш он сам мислио да нема никакве вајде и које је безбрижно и немарно бацао.

Нарочито мислим на сељаке из наше околине, пошто би то била новина како за околину тако и за целу предратну Србију, пошто се семе од тикава и бундева нигде не скупља, нити се је скупљало, па би се тиме створио у Краљеву први центар за скупљање овога семена како ближе, тако и даље околине. У овом чланку указујем сам и на фирме са којима би се ухватила прва веза за ову врсту трговине, бар за прво време, док се неби организовао и због истога за иностранство. Тешкоћа за извоз у иностранство готово нема никаквих, пошто је још 1923 год. извоз семена од тикава и бундева ослобођен од царине. О семену лана у идућем броју. Р.И.

Дилетанско позориште у Краљеву

Позоришна секција С. К. „Морава“ 21 ов м-ца претворена је у омладинско дилетанско позориште, које је дало већ две преставе с комадом „Војвода Луне“.

Група вредних омладинаца, међу којима се налази приличан број обдарених младића, труди се и даје све од себе да се једна оваква корисна установа одржи и успе у своме раду, која ће служити на част нашој вароши.

Младим дилитантима желимо пуно успеха у будућем раду, који ће бити све успешнији, ако буде љубави и слоге. Публици, хуманим и просветним установама скрећемо пажњу на једну овако корисну установу, коју не би требало испустити и дозволити, да се још у самом почетку угаси.

Јер позориште је најизразитији представник културног живота једне вароши.

ПРВИ ДЕЦЕМБАР, брошура Милана М. Јовановића, проф., у издању „Моравског гласника“ изишла је из штампе ових дана. У њој је изложено постојање југословенске идеје још у давној прошлости као и њена морална вредност. Као таква књижица и има несумњив васпитни значај, те је препоручујемо нашим читаоцима. Штампање ове књижице одбрио је и Просветни одбор Савеза Сокола Краљевине Југославије. — Цена једном примерка је Динара 2.50 Наручује се код „Моравског гласника“, Ђуприја (Моравска бан) а новац се полаже на чек, рачун бр. 55.166.

Љубинка кћи Даце и Димитрија Антоновића, трг. из Краљева венчала се 26 - XI - 1933 г. са Душаном сином Јелене уд. Поповић из Краљева. Сретним младенцима честитамо.

ФРАНЦУСКО ЈУГОСЛОВЕНСКИ КЛУБ са народном књиж. и читаоницом

У недељу 3. ов м-ца држаће предавање „О Ивану Мештровићу“ - од чобанчета до уметника. г. Иво Грабовац, суплент. Предавање почиње у 11 часова пре подне.

ПРИЛОЖИЛИ преко уредништва листа помоћ: Павлу Немчевићу 1. Подмладак Црвог крста 100., 2. Наставнички Савет 100., 3. Јовичић Милан 50., 4. Месни одбор Црвог крста 100., 5. Аћимовић Сава, адв. 20 дина., 6. Антоновић Димитрије 10., Крстић Душан 10., г-ђа Перка Стојковић 50 и Воја Ђорђевић 10 дина. Свега: 450 дина.

Соколско друштво у Краљеву

На дан Првог Децембра приређује „Свечану Академију“ у хотел „Југославија“, Пре подне биће заклетва нових чланова.

Молимо све оне, који до сада нису послали претплату да то одмах учине. — Претплата износи годишње 50 дина, полугодишње 25. динара.

Прва Шумадијска електрична фабрика за пржење и млевење | Чајлон кафе, бибера и цимета у Краљеву

ВЛАСТИМИРА Ј. ВАСОВИЋА

Препоручује хотелијерима и кафеџијама своју богато сортирану млевену и сирову кафу, искључено сваке конкуренције, нарочито млевену кафу, увек свежу и по жељи купца, која се самлева у његовом присуству. — Свака наша муштерија може млети кафу бесплатно.

Тако исто препоручујем поштованом грађанству своју **КОЛОНИЈАЛНУ БАКАЛСКУ И ДЕЛИКАТЕСНУ РОБУ** потпуно сортирану под веома побољним ценама и солидној услузи.

Радња се налази у улици Милоша Великога број 37. где је досад била дрогерија г.Марковића.

СТОВАРИШТЕ ГРАЂЕ МОМИРА САВИЋА и КОМП. —: КРАЉЕВО :—

Препоручује све врсте дасака, летаба, штафни и др., бурекобе и јелобе грађе у разним димензијама по најпобољнијим дневним ценама.

АНГРО и ДЕТАЉ

С поштовањем,
МОМИР САВИЋ и КОМП.
ул. Цара Душана

ВЕЛИКИ ИЗБОР ОБУЋЕ „БОСТОН“

ЖИНСКЕ,
ДЕЧИЈЕ И
МУШКЕ

СНИЖЕНЕ ЦЕНЕ

Највећи избор конца Д.М.Ц за без. Као и осталу Мануфактуру и Галантерију.

ПРЕПОРУЧУЈЕ ТРГОВИНА,
Светомира В. Томовића -- Краљево

МАНУФАКТУРНО МОДЕРНА ТРГОВИНА

КОД
МЛАДИЋА
— КРАЉЕВО —

Изјављујем за Госпође и Даме своје огромно приспело стовариште модне робе, по данашњим младим и слатким укусима и најбољим квалитетима, као „Свилених“ Вунених и Памучних тканина. Исто за Господу и Даме Велики избор Галантерије и Парфимерија. ЦЕНЕ ЗНАТНО СОЛИДНЕ и СВИ ЗАТО САМО КОД МЛАДИЋА, је модерна трговина.

ТРГОВИНА КОЛОНИЈАЛНО - ДЕЛИКАТЕСНЕ РОБЕ ЉУБОМИРА Ј. ДИМИТРИЈЕВИЋА -- ЦВЕТИЋА —: КРАЉЕВО :—

Препоручује сву колонијално-деликатесну робу кафе, шећера, зејтина маслиновог и без мириса, пиринча, сердине, разних бадема, лешника, сувог грожђа, сир, качкаваља, разног сапуна тоалетног и за веш, чајног масла, разног ликера и Бачког брашна за разбијање.

По најнижим дневним ценама.

ОБЈАВА МАНУФАКТУРНА РАДЊА код „БУКАРЕ“ Улица Краља Петра Бр. 10.

Има на лагеру велики избор женских мантлова и капута зимски као и мушки капута, црни од врло лепог штофа као и у боји и велики избор микада за зиму.

Како се ова роба искључује из даљег вођења то се скреће пажња заинтересованима да користе ову прилику од 100 динара а капуту од 150 динара.

Користите прилику ово више неће бити, преглед слободан.
ДАЈЕМ и на ОТПЛАТУ.

РАДОМИР Ст. ЈОВАНОВИЋ „Букара“.

ПАЖЊА!

ПАЖЊА!

ВОСКАРНИЦА КОД Миодрага Стојановића —: КРАЉЕВО :—

Наступајућим славарима скрећем пажњу да имам свећа воштаних од гарантирано чистог воска у свима величинама као и беле венчане лепим пребезом и врло јеттино. Радњу обављам преко пута Гимназије на самом углу у старој воскарници пок. Младена Стојановића.

За посету моли где ће се свако уверити у исправност.

1—2

С поштовањем,
МИОДРАГ СТОЈАНОВИЋ, воснар